

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentiùs circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum I. De Decimis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](#)

dormiat, & alias functiones officij sui peragat, distinctum ab habitatione domesticorum habeat; sic enim & quietis ad studia necessariae, & auctoritatis, quae per familiarem & communem cohabitationem facilè minuitur, conservatio exigere videtur. Unde vulgare illud proverbium: *Secretum meum mihi; vel maximè hoc applicandum est.*

Qu. 2. Quid circa supellectilem domus observare debeat?
R. sequentia pariter observanda. Primo, ut sit sufficiens, id est, quidquid ad communes necessitates requiritur, contineat. Secundo, ut *simplex*, id est, neque quoad materiam, neque quoad formam nimis pretiosa aut curiosa sit, ut fieret, si vasa & patinas pro communiusu ex auro vel argento elaboratas, aut cimelia pretiosa haberet. Tertio, ut *munda* sit, ob rationem supra dictam; nec enim satis explicari potest, quantum de bona existimatione decedat Pastori, si passim omnia in domo sordida conspiciantur, neque dignitatis suæ conditam estimationem habere agnoscatur.

§. III.

De Redditibus Pastoris.

Dupliciter redditus hi accipi possunt. Primo *latè*, prout omnem titulum, ex quo necessaria ad sustentationem media acquirere potest Pastor, comprehendunt. Secundo *strictè*, prout solum titulos onerosos complectuntur. Utroque modo sumpti subdividi possunt in activos & passivos; *activi* sunt ipsi tituli, ex quibus vel pecunia, vel etiam alia media ad sustentationem acquiruntur; *passivi* sunt ipsæ res, quæ percipiuntur: Hoc loco de redditibus passivis latè acceptis potissimum erit sermo, qui quidem ad octo potissimum revocantur, videlicet ad Decimas, Primitias, Oblationes, Stipendium, Negotiationem, Census, Donationem, Successionem hereditariam, de quibus breviter aliquid hoc loco dicendū.

M E M B R U M I.

De Decimis.

Qu. 1. Quid de Decimis potissimum sciendum & observandum sit Pastori? R. hæc præcipue: Sufficiens cognitio, Studio-
sa collectio, Sollicita conservatio.

Instructio IV.

D

Qu. 2.

Qu. 2. Qualis cognitio requiratur? R^e. triplex. Prima cognitio naturae Decimarum, ut scilicet sciat, quid sit Decimæ, videlicet quod sint omnium Bonorum licet quatuorrum quota pars DEO, ejusque Ministris, divinâ institutione præcipiente, humanâ verò constitutione dictante, etiam ratione naturali debitâ; vel brevius, quod sint decima pars fructuum, ad quam petendam competit Jus Ecclesiæ Parochialibus ratione ministerij Sacramentorum. Et dividitur in *Prædiales seu Reales*, quæ ex Prædiis colliguntur; *Personales*, quæ nomine Personæ, seu lucro humanæ industriæ quaestio comparantur; inter quas duplex discrimen intercedit, nimurum, quod personales non persolvantur, sed deductis expensis, & solum à Parochia, ubi Sacramenta percipiuntur; nec à Clericis Regularibus, Monachis, & Johanni exigitur, sicut prædiales. Secundò, cognitio personarum à quibus exigi possunt, quales sunt omnes Laici privilegi speciali non exempti, aut qui per legitimam præscriptionem à tali onere se non liberarunt; immo & ipsi Clerici ac Regulares respectu prædiorum, quæ vel à Laicis comparantur, vel per Colonos colunt, vel conduxerunt. Tertiò, cognitio locorum, in & ex quibus debentur; videlicet per se omnibus fructibus, qui vel ex prædio, vel hominis munitione sunt producti, atque adeò non tantum ex agris, vineis, hortis, piscibus, apibus, lacte, lana, & fætibus animalium nutritorum, venationibus, aucupijs, pascuis, silvis, sed ex negotiatione, artificio, stipendio, advocatione, mercatu lapicidinis, fodinis, molendinis &c. dixi *per se*, quia deficit per consuetudinem introductum est, ut ferè ex agris ducatur, & vineis Decimæ persolvantur.

Qu. 3. Quid circa collectionem observandum sit? R^e. sequentia præcipue. Primitò, ut legitimè colligat; scilicet prædialibus quidem decimam partem fructuum naturalium spectatorum, id est, sine deductione expensarum; in Personilibus verò non nisi fructuum civiliter (id est, secundum consuram & interpretationem Juris civilis, quod expensas præducere vult) consideratorum; hi enim ex sola auctoritate Ecclesiæ debentur, neque ullum de illis in veteri lege præceptum extat, ut Barb. c. 28. f. 1. de offic. Paroch. n. 35. adserit. Secundò, ut integrè colligat; quem in finem poctum

excludendas fraudes Custodes apponere, vel prohibere, ne
fructus ex agris auferantur, nisi solutâ priùs decimâ, vel nisi
ipse aut alius ab eo constitutus sit præsens. Imò, qui solve-
re tenerur Decimas, debet ad instantiam Pastoris jurare de
vera quantitate soluta; nec tenetur Pastor stare sola assertione
Coloni, ut Covarr. c. 17. n. 8. apud Hauckium in Epinomia V.
decima. n. 34. & 35. monet. Tertiò, ut efficaciter colligat;
quem in finem scire oportet modos, quibus cogi possint, qui
negant Decimarum persolutionem, nimirum quòd debeat
Laicus Conductor coram Judice Ecclesiastico conveniri, &
hic, omni appellatione remota, debeat ex Officio procedere,
& etiam excommunicare pertinacem, ipse verò Pastor inter-
ea Sacra menta negare possit juxta Monetam apud Hauck.
n. 13. 14. & 18.

Qu. 4. *Quid circa Conservationem observandum?* Rz. pri-
mò, ut non statim cedat eas negare volenti; sed meminerit,
Parochum de jure communi habere fundatam intentionem
respectu omnium Decimarum intra Parochiæ suæ limites
existentium, & ita quidem, ut ipsum jus percipiendi Decimas
nulli Laico competere possit; imò nec ipsi Episcopo post fa-
ctam Parochiarum divisionem, uti apud Barb. de off. Paroch.
c. 28. §. 2. n. 3. & seq. videre est; quia Decimæ dantur ratione
ministerij spiritualis, quod solus Parochus administrat. Se-
condò, ut, si quis in judicio contendere cum ipso velit de jure
Decimarum, sciat, in petitorio assistentiam Juris se habere,
atque adeò non teneri, probare Decimas sibi competere, sed
contrarium afferenti onus probationis relinquere debere,
ibid. num. 9. Tertiò, ut diligenter caveat, ne præscriban-
tur Decimæ, id quod fieri posset non quidem ab ipsis Laicis
(nisi ante Concilium Lateranense, aut ex Privilegio speciali
Pontificis à tempore immemoriali jus sibi tale competere
probent) sed ab Ecclesiasticis aliis quadraginta annorum
spatio cum titulo, & sine hoc per possessionem ab immemo-
riali tempore habitam. ibid. l. c. n. 55.

Dubia moralia.

Qu. 1. *An Pastor possit propriâ auctoritate Decimas ca-
peret?* Rz. negativè cum Moneta, de Decimis c. 5. qu. 3. concl.
4. sed peti debent, &c. si negentur, ad Ordinarium recurri.

D 2

Quia

§ 2 *De Decimis Pastoris.*

Quia, ut bene advertit Layman, non est universum Creditum concessum, propriâ auctoritate bona debitoris invadere, que possessione ad debiti recuperationem spoliare,

Qu. 2. *An Pastor ipsem per suos colligere debet Dunnus?* cum Covarr. & aliis pluribus apud Laym. l. 4. t. 4. c. 1. n. 2. affirmativè, si solum Jus commune spectetur, in quo nihil de hoc onere per Parochianos suscipiendo datum videtur; & ratio est, quod Ecclesia se tanquam universaria & pensionaria habeat comparatione Decimatum proinde merito satisfieri dicitur, si pensio in eo loco, in quo frugifera sita est, solvatur, nisi aliter conventum, consuetudinem introductum sit.

Qu. 3. *An Pastor Decimas alii vendere queat?* Responde: cum ibid. c. 6. n. 2. & 3. si jus Decimarum formaliter etetur, quatenus in obligatione ministrandi spiritualiter datum est, non posse sine Simoniae vito vendi, aut temporali permutari, eò quod Laici sint incapaces talium si tamen materialiter spectetur, vendi & locari posse, sic temporale quid sint, atque adeò estimationem templa-lem recipere queant.

Qu. 4. *An etiam à pauperibus in gravi necessitate confessis exigere Decimas possit?* Responde: cum Suar. to. 1. de rel. tr. ad. n. 16. & 18. posse quidem per se, cum multi doceant, existar debiti, in quo non habetur ratio paupertatis, perfidie, bere; nihilominus tamen plerosque Recentiores Author monere, non esse in tali casu exigendas, eò quod praecipue de solvendis Decimis merè Ecclesiasticum sit, non aut credibile sit, Ecclesiam velle, ut à Fidelibus cum tanto rigore Decimæ exigantur; Imò Ferd. de Castro & alij docent etiam debitum in gravi necessitate penitus extingui.

Qu. 5. *An ex agris Iudeorum & aliorum Infidelium per Decimas colligere?* Responde: ex cap. de Terris. affirmativè, quia Ecclesia non debet fraudari jure quæsito in prædio propriæ delitatem acquirentis; secus foret de Decimis Personalibus quia cum tales Sacraenta percipere non queant, enim Decimas eo titulo persolvendas compelli non possunt.

Qu. 6. *An etiam ex Bonis Clericorum Decimas erga queat?* Responde: juxta c. 2. vers. illi profectò, si prædia vel huiusmodi sunt talia, ex quibus Clerici Clericali jure vivunt; aut

fructus, quos ipsi Clerici ex Clericali Officio percipiunt, non posse ex illis Decimas accipi: secus verò, si sint prædia sacerdotali jure, v. g. per hereditatem, aut emptionem comparata.

Qu. 7. *An de minimis rebus exigi Decima debeant?* Resp. negativè cum Barb. de off. Paroch. c. 28. §. 1. n. 33. quia indecens est, & rationi minus consentaneum, ut Ministri Ecclesiae sint exactores minimorum, cùm hoc virtuti liberalitatis repugnet & vitium avaritiae in Personis maximè Ecclesiasticis improberet; ubi tamen consuetudo loci aliud suadet, illi standum est.

Qu. 8. *An etiam ex Novalibus (id est, agris nunc primùm ad culturam redactis, de quibus, quod aliquando culti fuerint, memoria non extat) Decima exigi possint à Pastore?* Rz. affirmativè ex cap. Quoniam. 13. de decim. l. 3. tit. 30. cùm tales agri verè etiam ad Parochianos spectent, ut supponitur, atque adeò non appareat causa, cur non ex illis etiam Decimas pendere debeant Parochiani: Imò si quis legitimam præscriptionem contra Decimas haberet, eam tamen ad Novalia se non extendere, docet Barbosa de off. Paroch. c. 28. §. 2. n. 58. & 59. cum plurimis Auctoribus, eò quòd in præscriptione utpote odiosa stricta interpretatio sit facienda.

Qu. 9. *An si Decima in aliena Parochia sint constituta, illa adhuc proprio Pastori debcantur?* Rz. hac in re potissimum consuetudinem esse attendendam, hac tamen remotâ probabilius esse, quòd prædiali potius Ecclesiae, quam Sacramentali debeantur, eò quòd etiam prædialis Ecclesia parata esse debeat ad Sacra menta administranda, licet per accidens supposita mutatione domicilij id non faciat. atque ita docet Barb. ibid. n. 35. cum S. Thoma & pluribus à se allegatis.

Qu. 10. *An si Parochiorum aliquis Decimas per modum compensationis ob debitum à Pastore apud ipsum contractum retinere velit, Pastor id tolerare debeat?* Rz. negativè, cùm in Decimis futuris non admittatur compensatio; uti Rebuffus apud Hauckium docet.

Qu. 11. *An quartam partem Decimorum Episcopo offerre debeat Pastor?* Rz. ita quidem ob varia Juris Canonici Capitula Doctores communiter sentire; sed cùm pluribus in locis Episcopi ex propriis foundationibus, aliisque titulis sufficiētem sustentationem habeant, ideo quartæ hujus partis oblationem

tionem in pluribus Diœcesis omnino in desuetudinem venisse, Laym. l. 4. tract. 6. c. 4. n. 6. testatur, ubi additam Episcopo Decimas competere ex Parochiis, quæ immemor ipsius curæ subjectæ sunt.

Qu. 12. An si Parochiani per consuetudinem non debent Decimas allegaram eximere se velint à Decimis persolvendis, Pastor omittere debeat earundem exactiōnem? Rz. affirmativè cum communī sententia apud Barb. de off. Paroch. c. 1. §. 3. n. 69. modò probetur cum requisitis immemorialis, legitime præscriptionis.

Qu. 13. Si in loco, ubi fieri debet solutio Decimaria, non est consuetudo, vel dubia tantum, quomodo Pastor ius Decimas exigere debeat? Rz. Idem n. 72. in tali casu conuenientem vicinioris loci attendendam esse, sempèrque parochiūm consuetudinem generali, & eam, quæ faveat Parochi Ecclesiæ, utpote rationabiliorem & juri conformiorem preferendam esse.

M E M B R U M II.

De Primitijs.

Qu. Quid sint Primitia? Rz. esse primos fructus terræ quibus anno collectos; seu, ut fusiūs Barbosa de off. Paroch. c. n. 1. describit, esse primitiva frugum, quæ in recognitione Divini Beneficij, quo jucundissimos terræ fructus sufficiimus, DEO tanquam Creatori & Datori illorum reperitur; de quibus DEVS Num. 18. olim locutus est, dicitur: Quidquid offerunt Primitiarum Domino, tibi (scilicet Aarone) dedi; universa frugum initia, quas gignit humus, & Deo deportantur, cedent in usus tuos.

Dubia moralia.

Qu. 1. An Pastor defacto à suis Parochianis Primitia regere possit? Rz. affirmativè, in ijs locis, in quibus consuetudines non sunt abrogatae: Ita Barb. cum alijs. Layman tamē tract. 6. c. 7. n. 1. testatur, in plerisque locis earum oblationes in desuetudinem venisse, eò quod potissimum propter Absentium sustentationem sint constitutæ; nunc autem ex Decimis & Oblationibus hæc sustentatio satis habeatur.

Qu. 2. Quanta pars fruduum pro Primitijs exigi debet?